

Concorso ammissione corso di dottorato in Scienze dell'antichità e archeologia a.a. 2023/2024

AI Platone, lone, 533c8-534a7 (ed. A. Rijksbaron, Leiden-Boston, BήII 2007)

ΣΩ. Καλ ὀρώ, ω Ἴων, και ἀρχομαι γέ σοι ἀποφαινόμενος
d δ μοι δοκεῖ τούτο εἶναι. εστι γάρ τούτο τεχνη μέν ούκ δν
παρά σοί περί Ὀμήρου εὐ λέγειν, δ νύν δή ἔλεγον, θεία δέ
δύναμις, ή σε κινεῖ, ὡσπερ ἐν τή λίθῳ ήν Εὐριπίδης μέν
Μαγνήτιν ὠνόμασεν, οί δέ πολλοί Ἡρακλείαν, και γάρ αὐτή 5
ή λίθος ού μόνον αὐτούς τούς δακτυλίους ἀγει τούς σιδηροῦς,
ἀλλά και δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὡστε δύνασθαι
ταῦτδν τοῦτο ποιεῖν ὅπερ ή λίθος, ἄλλους &γειν e δακτυλίους,
ὡστ' ἐνίστε ὀρμαθδς μακρός πάνυ σιδηρίων καὶ δακτυλίων ἐξ
ἀλλήλων ήρηταν πάσι δέ τούτοις ἐξ ἐκείνης τής λίθου ή
δύναμις ἀνήρηται. οὔτω δέ και ή Μούσα ἐν-

θέους μέν ποιεί αὐτή, διά δέ τών ἐνθέων τούτων ἄλλων (533e)
ἐνθουσιαζόντων ὀρμαθδς ἐξαρτάται. πάντες γάρ οί' τε τών 5 ἐπών
ποιηταῖ οί ἀγαθοῖ ούκ ἐκ τέχνης ἀλλ' Ἐνθεοὶ δντες και κατεχόμενοι
πάντα ταῦτα τά καλά λέγουσι ποιήματα, και οί μελοποιοῖ οί ἀγπ%ῖ
ὡσαύτως• ὡσπερ οί κορυβαντιώντες ούκ ἐμφρσνες δντες ὀρχοῦνται,
οὔτω μκ' και οί μελ.οποῖ 5342 ούκ Εμφρονες ὄντες τά καλά μέλη
ταῦτα πουῦστυν, ἀλλ' ἐ7E1δάν ἐμβώσιν Ης τήν ἀρμονίαν και Ης τόν
“μόν, καὶ βακχεύουσι και κατεώεινοι, ὡσπερ αἱ βάρκχαι ἀριδονται ἐκ
τῶν ποταμῶν μέλι και γάλα κατεχόμεναι, Εμφρονες δέ 5 οδσαι ού, και
τῶν μελοποιῶν ή ψυχή τούτο ἐργάζεται, δπερ αὐτοῖ λέγουσι.

Tegt.: 533d1 ἐνή Ed. 2.53, d I ἴστι—d3 κινεῖd d5 ού ἐξαρτάται Proclle i" R.
83 Kroll, Totllm Ioαπη 533d1— 534d4 Lucr, 6906 Philo opil mundi 140 s. e5
πάστες γάρ—ε8 μελοποῖ Proclus i" R IH Kroll; 534b3 κοῦφον46 b8 013—
c3 ἄρμησεν

Proclus inR. I. I U Kroll

d1 priIE τούτο T W : τῶπ S : τοῦ F γόρ T WF¹

Procl Slob. : δέ SF Τέχνη WSF Procl. Stob. : T δν] ἄν STob. d2 δ νύν δή
om. Procl, d5—6 αὐτοδς δακτυλῖς] αὐτούς ἀγει ἑαυτήν σι&ισῦς
δαισυλίους, ἀλλά κά δύναμιν αὐτῶς ὀλκδν τῶν ὀμοίων ἐνεῖθτυν Procl. d5
W SF Prod. Stob. : οπι T ὡστε T W fPT(KI. Slob. : τ'οστ' αδ SF d7 ἀλιτία)αι
...λίθος om. Procl e] ἐν6E TWSF Stob. : ισαῖ πολ.λώας Procl. μακρός πάνυ
TWSF : πάνυ μακρός Stob., : om. Procl. €1 σιδηρίων8PK-ήριων, sic) F Stob.
: T W S; σιδτυν ζI—2 σιδηρίων(-ήρων T W) πι δακτυλίων TWSF Stob. : η
σιδ'ρίων Prod, και secl. Jaoo& e2 YPπιτα] εφεσαι (sic) Stob, δέ St,b. : δέ
Procl. ἐξ TWSF Stob. : Procl. e3 T W SF Stob. : ἐξήρητηη PtoCL

e4 TSF St±. : W αὐτή SF P, F) • αὐτή T W :
Procl ὕ,λων TWSF Procl : ἀλλ.λ% St±. €5 οπτε om, Stob.
e7 'Φλά TSF PταI. Stob. : W e8 μΑοποιοῖ T W S FP^C
Procl. : μέν λοστοῖ F Stob, 5UaI—2 ὀπ»ύναχι δντες οση. stob.
αι .- om. 83 a4 αἱ βάρκχαι
ση. Stob. ἀρύοντα W F Stob. : αἱ. και T W : om. SF Stob.
ύ κατεχόμετοι St±, 86 σι"σαι ού TW ἰob. : ἀρύονται TS a5

b3
Bion Smyrnaeus,

A2 Press 1952) Epitaphium A.doniēhs 10-59 (ed. A. S. F. Gow, Oxford, C1Me11&11

ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,
ὡς ἴδε φοῖνιον αἶμα μαραιομένῳ περι μῆρῳ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο, ' μείνον Ἄδωνι,
δύσποτμε μείνον Ἄδωνι, πανύστατον ὡς σε κιχεί
ὡς σε περιπτύξω καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθόν, Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον,
τοσοῦτόν με φίλησον ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
ἄχρις ἀποψύχης ἐς ἐμόν στόμα, κείς ἐμόν ἦπαρ
45 πνεῦμα τεόν ρεύση, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμάλξι

ακ N πω Hν αρωτα• φαημα R τοῦτο φυλάζω

50 ὡς αὐτόν Ἄδωνιν, ἀπ«I H μα, δύσμορσ, φεύγεις,
φεύγεις μακρόν, Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
πάρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον ἃ δὲ τάλαινα
ζῶω καὶ θεός ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμόν πόσω· ἐσσί γὰρ αὐτά
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσω, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ
ἐμμι δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῦμαι.
θνήσκεις, ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτα,
55 χήρα δ' ἃ Κυθήρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες,

45, 46 COdd. ζῶη COdd. i φίλημα AKI* -αμα sadd.- V²)
.Ahr, ~~αμμι~~

codd, 50 Iunt-Ca1, ο' codd. [τόν οηι, V 51 οἴχεαι
Pierwn 52 Πέρ Ατησί3 κα: codd. ἃ & ἃ V 55 καταρρά S:cph.
COdd, 56 Brunck codd,: cf. 53 ανίαν Brunck -ην
codd. 58 COdd, -π) COdd. 59 —ρη VTt δώματ' 67 τι τοσοῦτον
Koechly TM- v '000- Tr τοασούτφ Platt ἐμήναο Brunck -νας codd64 Παμ«
Brunsk -Iη codd, I ττ I d'Oxvill e codd,

A3 Curtius Rufus 4, 11, 10-15 (ed, C.M, Lucarini, Berlin - New York, De Gruyter 2011)

Alexander, Icgatis

a"dere tabernaculo iussis, quid placeret, ad consilium refcrt. L)iu nemo. quid sentiret, ausus est dicere incerta regis voluntate. Tandem Parmenio antea suasisse[ml ait, ut captivos apud Damascum redimencibus red&Et: ingentem

Fcuniam potuisse redigi ex iis, qui tmultit vincti viromm fortium occuparent manus. ¹² Et nunc magnopere censere, ut unam anum et duas puellas, itinerum agminumque inpedimenta, xxx milibus alentum auri permutet. ¹³ Opimum regnum occupare posse condicione, non bdlo nec quemquam alium [inter Histrum et Euphraten] possedis terrarum «am» ingenti spatio intervalloque discretas. Macedoniam quoque ~~ptius~~ ^{respiceret}, quam Bactra et Indos intuetetur. ¹⁴ Ingrata oratio regi fuit; ut finem dicendi fecit: «Et ego» inquit üpecuniam quam gloriam mallet, si Parmenion essem: nunc Aleunder de pauFrtrate ~~secu-rus~~ sum et me non mercatorem memini sed regem. Nihil quidem habeo venale, sed fortunam meam utique non vendo. Captivos si placet 'P reddi, honestius dono dabimus, quam pretio remitemus.» 16

PB0MbBFLV(de vi" PM.)

~~petas~~ petas) pocaF: peta F difficile) w. 920 posses P".
 9tt ot rio P ca 912 nimiae) nimae P 91) quaedam quidem ~~Scheff~~ vinarel L a, c. tuerij
 tueti «praedam» VON expeditius ~~expeditus~~
 P a. c. 914 Darei) dari L 918 suasissetm) Bgd, teuj redderetJ Budaegs: redderes 919 iisl histo
 tmultit multas Bentleiw: multorum Kinch: in ultimis
 l.gcatini: simul AciLliw•; vel Novik: del Frein\$heimiw 920 oocupatetit) oaxupatant
 92! anum) manum L a. c. 922 talentuml talen V a. e. 923 aliuml aliud P c. BoMb
 (inter Histrum et Euphratenj del Lucarini (euphaten P) ⁹²⁴ Q\$tiglioni ingentil
 ingenti<ore> Hedickt discretas) Aci"iw: de ~~petas~~ Macedoniam) macedonam P g. c;
 quoquel om. PBoMb 927 ParmenionJ parmoenion 928 memini esse) meminisse P
 a. c. : meminesse La c.

A4 Lucanus 2, 439-461 (ed. D.R Shackleton Bailey, Stuttgart - Leipzig, Teubner 1997²)

Caesar in arma furens nullas nisi sanguine fuso
gaudet habere vias, quod non terat hoste vacantis 440
Hesperiae fines vacuosque irrumpat in agros
atque ipsum non perdat iter consertaque bellis
bella gerat. non tam portas intrare patentis quam
fregisse iuvat, nec tam patiente colono
arva premi quam si ferro populetur et igni. 445
concessa pudet ire via civemque videri.
tunc urbes Latii dubiae varioque favore
ancipites, quamquam primo terrore ruentis
cessurae belli, denso tamen aggere firmant
moenia et abrupto circumdant undique vallo, 450
saxorumque orbis et quae super eminus hostem
tela petant altis murorum turribus aptant.
pronior in Magnum populus, pugnatque minaci
cum terrore fides, ut, cum mare possidet Auster
flatibus horrisonis, hunc aequora tota secuntur, si 455
rursus tellus pulsu laxata tridentis Aeolii tumidis
immittat fluctibus Eurum,
quamvis icta novo, ventum tenere priorem
aequora, nubiferoque polus cum cesserit Euro
vindicat unda Notum. facilis sed vertere mentes
terror erat, dubiamque fidem Fortuna ferebat.

426 tesca Heinsius : tecta QC : dexta P : culta g, vuig. olim 429
excipit ZMG : aspicit Z² PUV 435 pontus Q : montis pro u l. G²
U² 446—448 om. Z (446—447 interpr. c) 450 obducto

459 cum cesserit P : conce- Q 463—464 om. ZM (interpr, c)
466 om. Z 473 nuceriae : lu- PV 474 iamprideml nec

BI Erodoto, II, 143.1-144, 1 (ed. H.B. Ro±n, Leipzig, Teubner, 1987)

Πρότερον δέ Έκαταίφ τφ λογοποι(» εν θήβησι γενεηλογήσαντι ΤΕ 14\$ έωυτόν
καλ άναδήσαντι τήν πατριήν ές έκκαώέχατον θεόν έποίησαν οε ίρέες τοϋ Διός,
οίόν τι και αμοί λ γενεηλογήσαντι έμεευτόν • έσαγαγόντες 2 τό μέγαρον
έσω μέγα έξηρίθμεον δειχνύντες κολοσσούς ξυλίλους

ΤΜΟΥΤΟΝς, όσους περ γάρ έκασΤΟς αύτα5θύσταται

20 Τής έωυτοϋ ζώης έωντοϋ, αριθμέοντες δν καλ δεικνύντες ΟΣ [ρέες 3 ήμωί άπεδείχγνσαν
παίδα πατρός έκαστον έάντα, τοϋ άΥΧ'στα

4 αποθανόντος Τής ειΣόνος διεξιόντες, Έκαταίφ δέ γενεηλογήσαντε έωυτόν
άναόήσαντι ές έκκαώέκατον θεόν άντεγενεηλόγησαν ΙΠΙ Τή άριθμήσει οδ
δεχόμενοι παρ ' αότοϋ από θεοσ γενέσθαι άνθρωπον άντεγενεη).όγησαν δέ ώδε
φάμεν0' έκαστον Τών κολοσσών πύρωμιν πύρωμιος γεγονέ•νας (ές δ τούς πέντε
και τεσσαράχοντα και τριηκοσζους άπέδεξαν κολοσ- * σούς) 'πύρωμP'
έπονομαζόμενον, και ούτε ές θεόν ούτε ές ήρωα άνέδη144 αθο•ύς, πύριμς δέ.
έστι Έλλάδα γλώσσαν 'καλός κάγαθός'. ήδη ά Τών αδ εικόνες ήσαν,
ΤΟιΟQ5ΤΟΙ'S άπεδείκνυσάν σφεας πάντας έόπας,
2 θεών δέ πολλόν άπαλλα•γμέγονς,

Id Harper. (8. v. λογοποιύς> . .

κώ Ηρόδοτος εν Τφ

T 4--5 Syne8. de pmv. 93 referl 'd 10c. 7—14 Athenag. IK8&tl. 24: 2#

15 M R -15--16 D)

;ιναόήσαντί (vol:em τε om, falso 1600 BIIPPI. cod. quidatn E;ardjllIA)

ARTPM έΙΟΙΤόν καλ άναόήσαντά τ' C άγαδήσαντί (τε' fino venua) Pp¹N έωυτόν
ώσδήσαντι τε p: στη, IISV I καιδέκατον R και δέκατον PM II 17d οι Ald. I 19 p I
II I II ΣΙ μοι MDRSV I

1 ι5Π.ξΙόΥΤΚζ οππ S V I διεξιόντες :τασλων, ές (έως ppM) άτιέδεξαν αύτάς
PMDHSV (Cl. Κη. 2 άναδήσαντι άυυτόν C I και δέκατον M II 3 άνθριόπιυ)? D¹Π
4 Ικάστω DRSV II s δ τούς] έωντοός I τεσσεΜκοντα ABDS 5— άπέδεξαν -φ-
ενοι'] άπηρίθμησαν αύΤΟΙ}ς :τίρωβIIn πύρωμιος γενόμενον (ef. Weber 1941, 285).
Aie intollige: 'eognomine voeat, lltn piromide'; voces καλός κλγαθός ΙΠΙ titulotum
Aewptiaco Ριτόνύ "vir (κο. κατ' έξοΧήν)' idetTl valero demongtral Dowatur,
CIA*H. ()r. II), 1905, 145M. 6 στη. R 8 πάντας] αόΤΟΙς Athenag. II O
απηλλαγμ.ένοις TM DRSV Athen. II ιο

82 Euripides, Ιογί 1-27 (ed. G. Martin, Berlin-Boston, de GrllYter 2018)

ΕΡΜΗΣ

"Ατλας ό νότοις χσλκείοισιν ούρανόν
θεών παλαιόν οίκον *έκτρίβων θεών
μιάσί έφυσε Μσλαν ή μ ' έγείνατο,
Έρμήν, μεγίστωι Ζηνι δαιμόνων λάτριν.

ἤκω δέ Δελφῶν τήνδε γῆν, ὀμφαλόν μέσον
καθίζων Φοῖβος ὑμνωιδεῖ· **Ρ**οῦσα· **Κ**τά τ' ὄντα
καί μέλλοντα θεσπίζων αἰεί. ἔστιν γάρ οὐκ
ἀσημος Ἑλλήνων πόλις τῆς χρυσολόγχου
Πσλλάδος κεκλημένη, οὐ παῖδ' Ἐρεχθέως
Φοῖβος ἐξευξεν γάμοις βίαι Κρέουσαν, ἔνθα
προσβόρρους πέτρας Παλλάδος ὑπ' ὀχθῶν τῆς
Ἀθηναίων **Χ**οῦσα· **Μ**ακράς καλοῦσι. γῆς
ἀνακτες Ἀτθίδος. ἀγνώσ δέ πατρί (τῷ θεῷ
γάρ ἦν φίλον) γαστρός διήνεγκ' ὄγκον· ὡς δ'
ἦλθεν χρόνος, τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ'
ἀπῆνεγκεν βρέφος ἐς ταύτόν ἀντρον οὐπερ
ἠνύασθη θεῷ Κρέουσα, κάκτιθησιν ὡς
θανούμενον κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ
κύκλῳ,

προγόνων νόμον σώιζουσα τού τε
γηγενούς Ἐριχθονίου. κείνῳ γάρ ἡ Διός
κόρη φρουρῶ παραζεύξασα φύλακε
σώματος δισσῶ δράκοντε, παρθένους
Ἀγραυλίσιν δίδωσι σώιζειν· ὅθεν
Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ

νόμος τις ἔστιν ὄφεισιν ἐν χρυσηλάτοις
τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένοσ
χλιδῆν τέκνῳ προσάψασ' ἐλίπεν ὡς
θσνουμένῳ.

I Philodemus De Piet, p. 37 Gomperz (P.Hercul. I088II col. 1,21-5)
5—6 EllSt. in Dionys- v. [I8I
19 Hesych. a-5456 (cf. 1338)

.1 ὁ χρ.λκείοισιν οὐρανόν νότοις Ἄτλασ Page post Pllilodenuun νότοις χαλκείοισιν
Elmsley: χαλκείοισι νότοις L: χαλκείοισι νότοις Meineke 3 ἢ 'μ' L. Diindorf
κσ-ί semel P: bis L 9 χρυσολόγχου p: χρυσολόχου L 10 ἐξ Ἐρεχθέως P II
προσβόρρους πέτρας Livineius: προσβόρους πέτρας Ls.l.: προσβόροις πέτραις L
Παλλάδος ὑπ' ὀχθῶν ἐνθα προσβόρρους πέτρας Wecklein (pro I 1—12) 14 ἀγνώσ
voluitp (ἀγνώσ), dedit Stephauus: πατρί] πάσι πατρός Nallck 15 ὄγκον Hervag-
01KovL 18 et 20—7 del. Klinkenberg, 18—26 del. Enthoven 20 ante hunc v. 1ac.
ρος. Schliack: <δρακοντομόρφῳ περιβσ.λοῦσ' ἀγάλματι> Wilanmowitz 22
φύλακε Porson: φυλακάς L 23 Ἀγραυλίσιν Ls-l.: Ἀγλαυρίσι La.c.
P 24 Ἐρεχθείδαισι Ka.i Bothe ἐκεῖ] ἐτι Bames: Elmsley

B3 Seneca, Naturales quaestiones 2, 13, 1-3 (ed. P. Parroni, Milano, Valla
Mondadori 2002)

13, 1. Falsam opinionem esse eorum qui ignem in
nubibus seruant per multa colligi potest. Si de caelo cadit,
quomodo non cotidie fit, cum tantumdem semper illic ardeat?

Deinde nullam rationem reddiderunt quare ignis, natura sursum f uocat, defluat; alia enim condicio nostrorum ignium est, ex quibus fauillae cadunt, quae ponderis aliquid secum habent: ita non descendit ignis, sed praecipitatur et deducitur.

2. Huic simile nihil accidet in illo igne purissimo, in quo nihil St quod deprimatur, aut si ulla pars eius exciderit, in periculo to^p motus est, quia totum potest excidere quod carpi. Deinde illud quod cadit leue est an graue? Leue est? Non potest tuere; [quod potest carpi, deinde illud] quod cadere leuitas prohi. bett illud se in edito tenet. Graue est? Quomodo illic esse potuit unde caderet? 3. «Quid ergo? Non aliqui ignes in inferiora ferri solent, sicut haec ipsa de quibus quaerimus fulmina?» Fateor. Non eunt tamen sed feruntur; aliqua illos potentia deprimat, quae non est in aethere. Nihil enim illic iniuria cogitur, nihil rumpitur, nihil praeter solitum euenit.4. O

t 1. falsam opinionem esse autem esg opinionem 6 3. semper illic AOR: illic semper WV

4. sursum ¹V: susum 8. accidet accidit 6 1 in illo igne ZOTt: igne in illo R in igne b 9. exciderit WPUW¹: decident 6W² x illud \60: om. ¶

J t•z. cadit-illudquod ome t an grave Icue estZPU: an grave leueenim W om. R, qui post tenet graue est add. aut graue Icue est 12. (quodpotest carpi, deinde illud) Oltramare I cadere leuitas \O't: cotidie cadere leuitas A cotidie leuitas cadere BV se Russell ap. Hine^a: sgo Q se Oltramace I edito Hine: adito VL²AB0 addito P addita U abdito VW adyto Oltramtre I est \L²•, om. V de W: om. 16.fateor b, W u. 1. I ZOPUS fort. V¹: cm. 6 del. W! tantum R 17, illic iniuria \O't: _iniuria illic b 19. custodia n:

¶

B4 Valerius Flaccus 7, 1-20 (ed. W.-W. Ehlers, Leipzig, Teubner 1980)

Te quoque Thessalico iam serus ab hospite vesper
 dividit et iam te tua gaudia, virgo, relinquunt
 noxque ruit soli veniens non mitis amanti, ergo ubi
 cunctatis extremo in limine plantis
 contigit aegra toros et mens incensa tenebris,
 vertere tunc varios per longa insomnia questus
 nec pereat quo scire malo tandemque fateri
 ausa sibi tpaulumt medio sic fata dolore est:

'nunc ego quo casu vel quo sic per<vi>gil
usque

ipsa volens errore trahor? non haec mihi certe IO
nox erat ante tuos, iuvenis fortissime, vultus,
quos ego cur iterum demens iterumque recordor
tam magno discreta mari? quid in hospite solo
mens mihi? cognati potius iam vellera Phruxi
accipiat, quae sola petit quaeque una laborum 15
causa viro. nam quando domos has ille reviset
aut meus Aesonias quando pater ibit ad urbes?
felices mediis qui se dare fluctibus ausi nec
tantas timere vias ta•lemque secuti

huc qui deinde virum ; sed, sit quoque talis, abito.' 20
Inscn: argonauticon lib VI expl incip lib VII L antecedentibus
abscisis, GAI VALERI FLACCI SETINI LIBER SEXTUS EX.
PLICIT INCIPIT LIBER SEVNMUS V

6 varios M² B-1d74 : -o a) 8 paulum) pavidum Heins., causam
Wagner I, 643 9 (vi) L¹ l tuos M² B-1474 : vos o 13 magno M¹ B-
1474 : -a 0 16 reviset M² B-1474 : -it 20 huc Schenkl : hunc o sit
Courtney 3 t sic (t)

C1 Aristotele, Poetica, 1448b24-1449a6 (ed. L. Τατέη, Leiden-Boston, Brill 2012)

διεσπίασθη δέ κατά Τά οίκεϊα ήθη ή ποιήσεις οί μέν γάρ
σεμνότεροι τάς καλώς έμμοϋντο πράξεις και 25 τάς τών τοιούτων, οί δέ
εϋτελέστεροι τάς τών φαύλων, πρώτον ψόγους ποιούντες, ώσπερ έτεροι
ύμνους και έγκώμια. τών μέν οϋν πρό Όμήρου οϋδενός Εχομεν είπεϊν
τοιούτον ποίημα, εικός δέ είναι ποΠούς, από δέ Όμήρου άρξαμένοις

30 εστιν, οϊον εκείνου ό Μαργίτης και τά τοιαϋτα. έν οτς κατά τό
άρμόττον και τό ίαμβειϋν ήλθε μέτρον—διό και ίαμβειϋν καλεϊται νϋν, δι
έν τιν μέτρον τοϋτφ ίάμβιζον ά)λήλους. και έγένοντο τών παλαιών οί μέν
ήρωικών οί δέ ίάμβων ποιηταί. ώσπερ δέ και τά σπουδαϊα μάλιστα
ποιητής Όμηρος 35 ήν (μόνος γάρ οϋχ δι ευ άλλα και μιμήσεις
δραματικάς έποίησεν), οϋτως και τό τής κωμφδίας σχήμα πρώτος
ϋπέδειξεν, οϋ ψόγον άλλ.ά τό γελοϊον δραματοποιήσας ό γάρ Μαργίτης
ανάλογον Εχει, ώσπερ Όλιός 1449a1 και ή Όδύσσεια προς τάς τραγφδίας,
οϋτω και οϋτος προς τάς κωμφδίας. παραφανείσης δέ τής τρη'φδίας και
κωμφδίας οί έφ' εκάτεραν τήν ποιήσιν όρμώντες κατά τήν οικειαν φύσιν
οί μέν άντι τών ίάμβων κωμφοδοποιοί έγέ5 νοντο, οί δέ άντι τών έπών
τραγφδοδιδάσκαλοι, διά τό μειζω και έντιμότερα τά σχήματα εΤναι ταϋτα
εκείνων.

Minio) 25 σεμνότεροι ΠΣ : σεμνότερον Β 26 Τόν¹ Α : om. ΒΣ : [Φ]
εύτελεστεροι ΠΣ : εύτελέστερον Β 27 ποιούντες ΠΣ : ποιούνται Β ώσπερ
έτεροι Ξ : ώσπερ άτεροι ci. Sophianus, alii : ύστερον έτέροις ut intell. Ατ. 29
εΤναι ΠΣ : είδέναι Β άρξαμένοις Α : άρξάμενος ΒΦΣ

30 τοιαύτα έν οίς ΠΣ : τρι ----<ό Β, superscr. Β¹ 31 και τό Β : om. ΓΙΣ και2]-
--Β 32 τούτφ] ηση vert. Lat. άλλήλους] --λήλους Β 34 και τά ΑΒΣ :
secundum Lat. (= κατά Φ ci. Lobel) 35 άλλά Β, ci. Bonitz : άλλ' διτι Π : [Σ]
36 τό ... σχήμα ΒΣ : τά .. , σχήματα Π 37 υπέδειξεν ΠΣ : άπέδειξεν Β 38 ό
Β : τό Α : [Φ] : [Σ] 1449αι πρός τάς τραγούδιαις ΠΣ : om. Β in 6η. paginae 2
παραφανείσης] secus apparentie Lat. 6 μείζω και έντιμότερα Φ, Σ ut vid.,
Paris. 2038 : μείζω και έντιμότερον Β : μείζον και έντιμότερα Α τά φ(ήματα
ΑΒ, fort Syr. : scemata Lat. : τοϋ σχήματος ut intell. Ατ. εΤναι ταϋτα εκείνων
Π et fort.

Σ : ταϋτα εκείνων Εϊναι Β

C2 ΑΗstophanes, Acharnenses 626-642 (ed. S. D. ΟΙση, Oxford, ΟUP 2002)

Χο. άνήρ νικ@ τοΐσι λογοισιν και τον δήμον μεταπείθει περι των
σπονδών. άλλ' άποδύντας τοίς αναπαίστοις &πίωμεν, ού γε
χοροΐσιν **έφέστηκεν** τρυγικοίς ό διδάσκαλος ήμών, ούπω παρέβη
πρός τό θέατρον λέξων ώς δεξιός έστιν. διαβαλλόμενος δ' των
αχθρών Αθηναίους ταχυβούλοες ώς κωμφδά Τήν πόλιν ήμών
καλ Τόν δήμον **καθυβρίζει**, 631 άποκρίνασθαι δείται νυν; πρός
Αθηναίους μεταβούλους. φησιν δ' ειναι πολλών αγαθών αιτιος
ύμϊν ό ποητής παύσας ύμάς ξενικοΐσι λόγοις μή λϊαν
Ιξαπατάσθαι, μηδ' ήδεσθαι θωπευομένους, μηδ' ειναι
χαυνοπολίτας. 635 πρότερον δ' ύμάς απδ των πόλεων οι'
πρέσβεις έξαπατών•τες πρώτον μέν 'Τοστεφάνους έκάλουν•
κάπειδή τοϋΤό τις ειπθι, εύθύς διά τούς στεφάνους έπ' άκρων
των πυγιδίων έκάθησθε. ει' δέ τις ύμάς ύποθωπεύσας "λιπαράς">
καλέσειεν "Αθήνας", ηδρετο πάν άν διά τάς "λιπαράς", άφιζων
τιμήν περιάΨας. ταϋτα ποήσας πολλών αγαθών αιτιος ύμϊν
γεγένηται, 64 Ι και τούς δήμους ταΐς πόλεσιν δείξας ώς
δημοκρατοϋνται,

622 5 S K 823 627 (άλλ' . . .) 5 S α 3305 630 (ταχυβούλοις) S τ 202 634 5 S € 35
635 (χατ.ηηπολιτας) S X I 50 637—8 (καπτιδή . . .) †§ S π
638 ωπ' . . Phryn. PS, p. 70, 9 639—40 S (K) ξ θ 433, (2)
+5 λ 575 640 S (3) a 4660 (8φύων τιμήν) Hgch. α 8804

619 μή om. cp 620 πάσι μαν p 621 ταράζω] κατάρζω t 622 κραταρόν R: καρτ«μν C 623 Πς
B: γ« d: Ald 625 Λάμαχον Graves 626 ανθρ Elmsley: ανήρ d: Brunck τοίς«ν R λόγοισω LAld:
λόγοισι Racr 627 τούς αναπαίστονς tAld om. p 628 αμστηκσν τραγικοί; A: τρυγκ«ικοίς p 619
ΟΙ.%πω] ούτω p **παρέβη**

630 δ' om. ΑΓΕ^K 63 I Fritzsche 632 **μετα**

Γ: ἐφέστηκε RAEct 633 φασιν L: pAld α:τιος Bentley. • άξιος d, cf. Πς
ΑΣR λέξον R ύμιν R: ήμϊν •ct 634 Πίσας Reiake ήμάς t λόγοις Ald. • λόγασι d S 6 35
βολους Πς 63: μηδ' . . . μηδ' Meineke. ' μηδ' . . . μήτ' REcp: μήθ' . . . μήτ' AFL 636 δ']
 γάρ δι' p ύμάς από τών πόλεων οι' πράσβσις Bentley. cf. πρ«σβσις αξαΙ Πς: ύμάς οα πράσβ«κ
 από Τών Πόλαων d: τών πόλεων ύμάς οι' πράσιμις K118ter 637 B ~~637~~tAld 638 πηθων p 639 τι
 POK ύποθωπύσας R 640 ηῦρατο Elmsley: εύρατο vel τό d S (τ—3) 641 ταύτας p αίτιος ύμϊν]
 ύμϊν αίτιος p: άξιος ύμϊν Blaydes

C3 Apuleius, Met. 3, 24 (ed. L. Nicolini, Milano, Valla - Mondadori 2019)

24, 1. Haec identidem adseuerans summa cum trepidatione
 inrepit cubiculum et pyxidem depromit arcula. 2. Quam ego
 amplexus ac deosculatus prius utque mihi prosperis faueret
 uolatibus deprecatus abiectis propere laciniis totis auide manus
 immersi et haurito plusculo uncto corporis mei membra perfricui.
 3. Iamque alternis conatibus libratis brachiis in auem similis
 gestiebam: nec ullae plumulae nec usquam pinnulae, 4. sed plane
 pili mei crassantur in setas et cutis tenella duratur in corium et in
 extimis palmulis perduto numero toti digiti coguntur in singulas
 unguas et de spinae meae termino grandis cauda procedit. 5. Iam
 facies enormis et os prolixum et nares hiantes et labiae pendulae;
 sic et aures inmodicis horripilant auctibus. 6. Nec ullum miserae
 reformationis uideo solacium, nisi quod mihi iam nequeunti tenere
 Photidem natura crescebat.

21. herbusculis Lipsius et Oudendorp: herculis F herbulis v 22, immisum rori Hildebrand: immisum rore F immistum rore Wowerius

24, 5. uncto F (o ex a corr. per ras.): unctu Robertson cuncta callide con. van der Wet, sed oportet ut plusculo definiatur, addito gen. part. uel alio compl 6-7. similis Wiman, praeunte Oudendorp (et cf. Nicolini 2011, p. 162): similem F, def. Helm (scil. bubonem) simile Shackleton Bailey (et iam dubit. Oudendorp) 8. sacta sed corn U

C4 Ausonius 2, 1 (ed. R.P.H. Green, Oxford 1999)

11. EPHEMERIS

1

Mane iam clarum reserat fenestras,
 iam strepit nidis vigilax hirundo; tu

velut primam mediamque noctem,
Parmeno, dormis.

dormiunt glires hiemem perennem, 5 sed cibo
parcunt; tibi causa somni,
multa quod potas nimiaque tendis
mole saginam.

inde

nec et locum mentis sopor altus urget 10
nec coruscantis oculos laccessunt
fulgura lucis.

annuam quondam iuveni quietem, noctis
et lucis vicibus manentem,
fabulae fingunt, cui Luna somnos 15
continuarit.

surge, nugator, lacerande virgis,
surge, ne longus tibi somnus, unde
non times, detur; rape membra molli,
Parmeno, lecto. 20

flexas sonus intrat aures

fors et haec somnum tibi cantilena
Sapphico suadet modulata versu;
Lesbiae depelle modum quietis,
acer iambe.

II V Incipit Ephemeris id est totius diei negotium V
r 4, 20 Parmeno Lugd.: parmino V 7 caedis Toll. dub.
12 801is Markland 23 Lesbiae Pulm.: Lesbii V

CURRICULUM ARCHEOLOGICO

Tema

C. I paesaggi del sacro letti attraverso
l'archeologia.

Strutture e riti tra contesti di vita e pratiche funerarie.

CURRICULUM ARCHEOLOGICO

Tema

B. Produzione, circolazione e consumo. Il contributo dell'archeologia alla ricostruzione dei sistemi economici

CURRICULUM ARCHEOLOGICO

Tema

A. Strutture insediative e territorio letti attraverso i l
dato materiale.

CURRICULUM FILOLOGICO

La prova consiste nella traduzione in italiano (o in inglese) con commento di tipo filologico e contenutistico di uno dei quattro brani a scelta. I candidati si possono avvalere del sussidio di dizionari.